قرآن به ما می‌فرماید: «خُلق الانسان ضعیفا» یعنی انسان ضعیف خلق شده است ولی بنا نیست که ضعیف بماند.

شماره پرسش: ۲۲۳۲۱

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۷/۴/۱۵ ۰۳:۴۳:۵۱

متن پرسش

جناب استاد با سلام و تشكر از بابت پاسخگويي و صرف وقت گرانبها دو سوال از خدمتتون دارم: ۱. چيزي كه در اين چند سال از تلاش هاي بي ثمر خودم در مسير سير الي الله فهميدم اين است كه هر وقت انگيزه و همت بالايي داشتم در اين مسير موفق تر بودم و هر وقت نداشتم به هيچ نتيجه اي نرسيدم. حالا سوالم اينه كه من به توصيه خيلي اساتيد عمل كردم ولي چون انگيزه قوي اي نداشتم غالبا در همان ابتدا يا در ميانه راه جا زدم. به نظر ميياد آدم اول بايد دنبال كسب انگيزه و همت قوي باشه. اينطوري مسير، خودش روشن ميشه. اين انگيزه قوی و همت بالا چگونه به دست مياد، اصلا آيا اكتسابي است يا ذاتي؟ ۲. احساس مي كنم داراي خبث طينت شديدي هستم، مهمترين دليلش هم اين است كه معمولا از موفقيت اطرافيانم شاد نمي شم و اكثرا حسادت مي كنم و هيچ وقت هم به دنبال برطرف كردن غم و مشكل آدم هاي اطرافم نيستم، منفعت طلبي شخصي بالايي دارم. شدم مصداق اين ضرب المثل: ديگي كه براي من نجوشه... و فكر مي كنم بيشتر مشكلات و ناكامي هاي من هم از همين خباثت باطني است چون دچار ضيق صدر شديدي هستم. آيا چاره اي براي دو امر بالا سراغ داريد؟ سپاسگزارم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- با نظر به کمالات انسان کامل و راهی که در مقابل ما برای رسیدن به آن فضائل هست، می‌توان انگیزه و همت خود را صد چندان کرد ۲- فراموش نکنید که خداوند در قرآن به ما می‌فرماید: «خُلق الانسان ضعیفا» یعنی انسان ضعیف خلق شده است ولی بنا نیست که ضعیف بماند. این ضعف‌هایی که در خود برشمردید لازمه‌ی اولیه‌ی خلقت است و با برنامه می‌توان از یک‌یک آن‌ها عبور کرد در آن صورت است که کمالاتِ مخصوص به خودتان برایتان به میان می‌آید وگرنه اگر انسان از اول، خوب بود که آن کمالات از آنِ او نبود! موفق باشید